իմանալու եւ ճար մ'ընելու նորա ազատութեան: Ուստի մտատանջ՝ Բերկրուոյ ապարանից մէջ նստած՝ ամէն օր կը սպասէր Խոսրովի գալուն եւ ահա երեք ամիս էր, որ նա չէր երեւած:

Հռիփսիմէ տիկինը, երբ վտանգն սպառնար՝ խելքը չէր շփոթէր, մանաւանդ թէ շատ անգամ, երբ այր մարդիկ իրենց գլխուն ղեկը կը կորուսէին նա իրերը եւ պարագաները կշռել եւ համեմատել գիտէր, եւ ըստ այնմ շարժիլ խորհուրդ կ'ուտար, եւ միշտ, երբ իր խորհուրդներուն հետեւած էին իւր այրը՝ Տէրն Արծրունեաց, եւ հիմա որդին Աշոտ՝ ամենեւին վնաս չէին կրած: Ենք արենակցութեան կապ լինելով ի մէջ Բագրատունեաց եւ Արծրունեաց, զայն նիզակակցութեան դաշամբ նաեւ ամրացուցեր էր. իր փափագն էր նոյն դաշնակցութեան մէջ մտցնել Սիւնեաց երկու մեծ նախարարներն, եւ թերեւս անօգուտ չլինէին իւր ջանքերը, եթէ արաբաց արշաւանքներով դառն կերպարանք չառնուին. ինք էր, որ երբ ամէնքը յուսահատած էին եւ լեռնային բերդերը քաշվփլ կը մտածէին՝ անձամբ երթալով ընծայիւք եւ պատանդներով Իւսուֆ ոստիկանը, համոզէր էր խաղաղութեան իւր տղուն Աշոտի հետ: Իսկ հիմա միշտ Բագարատայ վրայ էր միտքը. երբ իրեն լուր բերին թէ Խոսրով Ակեացի եկեր կը սպասէր: Շուտ հրաման ըրաւ, որ մտնէ. եւ ինչպէս սովորութիւն է այսպիսի պարագայի մէջ՝ դեռ Խոսրով դահլիճին դռնեն միայն տեսնելով՝ Տիկնոջ երեսը պարզուեցաւ.

— Բարի է գալուստդ, Խոսրով իշխան, Բագարատը տեսած ես, երեսեդ յայտնի է,— ըսաւ:

— Այո, Տիկին, տեսայ, տեսնուեցայ հետը, եւ հոճսալի է ամիրապետին խստութիւնը կ'ակղնայ քիչ ատենեն, վասնզի էրկրին մէջ խռովութեան շատ սերմունք կան. ես արդէն հոն եղած ժամանակս դաւադրութիւն մը յայտնուեցաւ, շատ մարդիկ մահուան դատապարտուեցան: Զանազան գաւառներ կը խլրտին եւ ապստամբութեան նշաններ կան. եթէ մենք քրիստոնեայ հարկատու ժողովուրդք հանդարտ եւ խելօք համբերենք՝ մահմեդականաց մէջ քաղաքական պատերազմ կը սկսի: Իսկ եթէ խլրտինք՝ առիթ տանք,